Рассом В. Евенко чизган расм.

Марксизм-ленинизм байроғи остида, Коммунистик партия раҳбарлигида — Ленин йўлидан коммунизм сари, олға!

(КПСС Марказий Комитетининг 1 Май Чақириқларидан).

Бутун дунё пролетарлари, бирлашингиз!

ТОШКЕНТ ОҚШОМИ

21 АПРЕЛЬ 1970 й.
5-йил чиқиши.
СЕШАНБА
№ 94 (1162).
БАҲОСИ 2 ТИЙИН

ЎЗБЕКИСТОН КП ТОШКЕНТ ШАҲАР КОМИТЕТИ ВА ТОШКЕНТ ШАҲАР СОВЕТИНИНГ ОРГАНИ

Ленин ва Тошкент

Партия ва халқ доҳийси, буюк саркарда ва стратег, фан доҳийси, толмас ғоявий жангчи ва ташкилотчи эди Владимир Ильич Ленин. У янги ҳаётни ижод қилар, янги ҳаёт ҳақида орзу қилар эди. Ўз орзуларини амалга оширди ҳам.

Ильич барча меҳнаткашларнинг бахтини ўйлади. Шарқ хотин-қизларини паранжи-чачвонни улоқтириб ёруғ жаҳонга гўзал чеҳрасини кўрсатишини ва эркаклар билан тенг ҳуқуқли бўлишини ўйлади. Ильич электр нурлари бутун мамлакатни ёрқин нури билан тўлдиришини, юз минг трактор ишлашини, Ўрта Осиёнинг сувсиз саҳролари гуллаб-яшнашини, барча совет кишилари маълумотли бўлишини ўйлади.

Владимир Ильич Лениннинг барча орзулари рўёбга чиқди. Ер куррасининг учдан бир қисмидан кўпроқ халқлари социализм ва коммунизм байроғи остида бахтиёр ҳаёт кечирмоқда. Шарқ хотин-қизлари эркин ва озод бўлишди, завод ва фабрикаларда, илмий лабораториялар ва қурилишларда меҳнат қилмоқдалар.

Ленин нури мамлакатнинг барча жойларига, шунингдек ҳар бир тошкентликнинг хонадонида ҳам порлаб турибди. Бу ҳам электр нури ҳам билим нуридир. ГОЭЛРО плани бўйича дастлабки гидростанциялардан бири Тошкентда қурилди. Ўрта Осиёда биринчи дорулфунун бундан ярим аср муқаддам шаҳримизда очилди. Шундай қилиб, саводсизлик тугатилди. Ҳозирги кунда Ўзбекистонда қишлоқ артелларида юз мингдан ортиқ трактор бор. Куни-кеча конвейердан «Тошкент» трактори чиқди.

Сувсиз чўллар кун сайин орқага чекинмоқда. Тошкентнинг юзларча олимлари шу мақсадда меҳнат қилмоқдалар. Уларнинг меҳнати ўз самарасини бермоқда. Тошкентликлар илгари чўл бўлган ҳозир боғи-бўстон жойларнинг ширин-шакар меваларини истеъмол қилишяпти.

Владимир Ильич Ленин ҳар бир тошкентликнинг оиласида — эгарчи Саидқосим Алимхўжаев билан темирйўлчи Владимир Невзгоданикида ҳам, кекса коммунист пенсионер Тўхтаназар Охунов билан цех бошлиғи Ставрос Димитристникида ҳам, олимлар Абдулла ва Абдуллахат Зоҳидовларникида, яна минглаб хонадонларда ҳам бўлган. У бу уйларга ўз оёғи билан кириб келган бўлмаса-да, бундай хонадонларга бахт ва маданият тақдим этган. Улар гўзал ва қулай уйларди яшашмоқда. Инженер ва олимлар ўз меҳнатлари юксак тақдирланганини кўриб қувонадилар. Бунинг учун улар В. И. Ленин вужудга келтирган коммунистлар партиясидан чексиз миннатдорлар.

Б. И. Ленин бизга Октябрь ғалабаларини ҳимоя қилишни, халқларимиз ўртасидаги қудратли дўстликни, ишчи ва деҳқон ҳамкорлигини кўз қорачиғидай асрашни васият қилган эди.

Совет халқи, ҳар бир тошкентлик Ильич васиятларини амалга оширмоқда. Ўзбекистон пойтахтининг барча меҳнаткашлари Ленин беш йиллигини муддатидан илгари бажариб, советлар мамлакатининг қудратига-қудрат қўшмоқда. Тошкент халқлар дўстлигининг улкан қалъасига айланиб қолди. Бу дўстлик республика пойтахтини тиклаш ва реконструкция этишда қатнашган иттифоқдош республика вакилларининг меҳнати туфайли янада мустаҳкамланди.

Тошкентликлар Уроқ ва Болға иттифоқини мустаҳкамлаяптилар, Мирзачўл ва пойтахт областининг пахтакорларига кўплаб «оқ олтин» етиштириш ва йиғиб-териб олишда амалий ёрдам бермоқдалар. Эртага бутун совет халқи В. И. Ленин туғилган куннинг юз йиллигини нишонлайди. Газетанинг бу номерини «Ленин ва Тошкент» деган мавзуга бағишлаймиз. Гарчанд Ильич Тошкентга келмаган бўлса-да, ҳамиша Тошкент ҳақида, унинг одамлари ҳақида ўйлаган ва ғамхўрлик қилган. Тошкентликлар эса ҳамиша Ленин номини қалбларга жо этиб, унинг васиятларига доимо амал қилишади.

✻ Зафарларимиз доҳий юбилейига

МУНОСИБ ТЎЁНА

Бугун

Тошкентнинг қурилиш ташкилотлари тўрт ойлик план муддатидан илгари бажарилганлиги ҳақида ғалаба рапорти берди.

Шаҳримиздаги энг йирик «Главташкентстрой» қурилиш ташкилоти ана шу давр ичида 68 миллион сўмликдан ортиқ қурилиш-монтаж ишларини бажарди.

«ЮЛДУЗ»НИНГ ЮТУҒИ

Тўрт ойлик топшириқни доҳий юбилейигача адо этиш ташаббуси билан чиққан «Юлдуз» фирмасининг коллективи йил бошидан бери 300 мингга яқин либосни қўлдан чиқарди. Планга қўшимча равишда 2 минг 700 та эркаклар ва 1 минг 700 та болалар костюми тайёрланди.

775 МИНГ СЎМЛИК МАҲСУЛОТ

В. И. Ленин туғилган куннинг юз йиллиги шарафига социалистик мусобақани қизитган 1-мебель фабрикасининг коллективи юбилей йили тўрт ойлик топшириғини муддатидан илгари бажарди. Шу давр ичида корхона ишчилари етти юз етмиш беш минг сўмлик маҳсулот ишлаб чиқардилар ва реализация қилдилар.

ЮБИЛЕЙ АРАФАСИДА

Бугун

«Шимолий - Шарқ-2» массивида 64 квартали янги уй калитлари «Узбекгидроэнергострой» тресте ишчиларига берилди.

Юбилей арафасида «Ташспецстрой» қурилиш бошқармаси бунёд этган бино курчилар қувончига қувонч қўшди.

Э. РУСТАМОВ,
инженер.

МУКОФОТГА ЯРАША

Мармар заводининг коллективи ленинча зарбдор юз кунлик вахтада ишлаб, яхши натижаларни қўлга киритмоқда. Коллектив аъзолари маҳсулотни реализация қилиш тўрт ойлик топшириғини муддатидан ўн тўрт кун олдин адо этди.

ЛЕНИН ВА

ХАЛҚ ҲОКИМИЯТИ ТАНТАНАСИ

Ҳ. АСОМОВ,
ТОШКЕНТ ШАҲАР СОВЕТИ ИЖРОИЯ КОМИТЕТИНИНГ РАИСИ.

Владимир Ильич Ленинга Тошкент Советининг раиси И. О. Тоболиндан (1918 йил, апрель).

«Ҳозирги пайтда Тошкент Советининг составида мусулмон пролетариатининг юздан ортиқ кишиси бор».

1918 йил 22 апрель, Москва шаҳри, Туркистон ўлкасининг Тошкент Советлари съездига, Тошкент шаҳри.

«... Биз сизларнинг бошлаган ташаббусингизни табриклаймиз ва бутун ўлкада Советларни барпо этишингизга чуқур ишонч билдирамиз...»

...Халқ давлатни бошқара бошлади. Революция туфайли ташкил этилган давлат ҳокимиятининг органлари — Советлар — инсоният тарихида биринчи бўлиб чин маънодаги халқ ҳокимиятининг органларига айланди. Советларнинг бошида Владимир Ильич Ленин турар эди. Тошкент Советлари улуғ Ленининг бевосита иштирокида туғилди ва қанот ёйди. Юқорида келтирилган тарихий ҳужжатлар ҳам ана шундан ёрқин намунадир. Ҳамма ерда бўлгани каби, Тошкентда ҳам биринчи Советлар большевиклар партия ташкилотларининг бевосита раҳбарлигида ташкил этилди. Бу партия ташкилотлари составида турли йилларда И. Тоболин, Д. Манжара, В. Бауман, П. Кобозев, Н. Шумилов, В. Финкельштейн, А. Першин, В. Ляпин, В. Вотинцев, В. Шпильков, С. Гордеев, А. ва С. Қосимхўжаевлар, А. Бобожонов, Б. Нурмуҳамедов, Н. Хўжаев ва бошқа кўзга кўринган ленинчилар ишладилар.

Улуғ Ленининг буржуа демократик революцияси ғалабаси социалистик революция учун йўл очиб беради, мана шу йўл Советлар орқали амалга ошади, деган гениал таълимоти тўғри бўлиб чиқди. 1917 йилнинг 28 февралида подшо ҳукуматининг ағдарилгани ва февраль буржуа-демократик революцияси ғалаба қозонганлиги ҳақидаги хабар олиниши биланоқ, шаҳримиз меҳнаткашлари ўз ташкилотларини, биринчи навбатда Советларни ташкил этиш ишларига киришдилар.

Петрограддан кейин бор-йўғи етти кун ўтгач, 1917 йилнинг 1 ноябрида Тошкент пролетариати большевиклар раҳбарлигида тўла ғалабага эришди. Ўрта Осиё шаҳарлари ичида биринчи бўлиб Тошкентда ҳокимият бутунлигича Советлар қўлига ўтди. Ана шу кунларда, Тошкент Совети Туркистоннинг барча Советларига «Ҳамма ҳокимиятни Советлар қабул қилиб олди, ҳокимиятни ўз қўлларингизга олингиз!» деган телеграммани тарқатди.

Пойтахт Советлари гражданлар уруши ва чет эл ҳарбий интервенцияси йилларида ички ва ташқи душманларни тор-мор келтиришда муҳим роль ўйнади. Революцион жипслиги ва Октябрь ишларига содиқлиги учун Бутуниттифоқ Марказий Ижроия Комитети Президиумининг 1924 йил 14 апрелдаги қарори билан Тошкент пролетариатининг — унинг сиймосида эса Тошкент Советининг Қизил Байроқ ордени билан тақдирланганлиги билан биз фахрланамиз.

1929 йилнинг бошларида Новгород ва Старогород Советлари ягона шаҳар Советларига бирлашдилар. Унга 928 депутат сайланди. Биринчи ягона Совет составида 52 процент аёллар бор эди. Депутатларнинг ярмидан кўпи ишчилар, 400 га яқин киши эса, коммунистлар эди. Шундай қилиб, Ильич васиятлари ҳаётбахш кучга кира бошлаган эди.

Ягона Советнинг ташкил этилиши унинг фаолиятини анча яхшилаш имконини берди. Бу Совет шаҳар партия ташкилотининг раҳбарлиги остида илгаридан бўлиб келаётган ҳуқуқсизликни тугатиш учун бошланган курашнинг доимо биринчи сафларида бўлди. Мана шу кураш ўзининг самарали меваларини берди.

Биз биринчи бўлиб еримизга улуғ озодлик революцияси ғояларини, ленинизм ғояларини олиб келганларни, рус революцион большевикларини ҳеч қачон эсимиздан чиқармаймиз.

Ярим асрдан сал ортиқроқ вақтдан бери ишлаб келаётган шаҳар Совети ҳаммавақт тошкентликларнинг орзу-ўйлари ва интилишларини амалга ошириб келди ва бундан кейин ҳам шундай бўлиб қолади.

Совет ҳокимияти йилларида шаҳримиз ўзининг қиёфасини тубдан ўзгартириб юборди. Бизда кучли социалистик индустрия камолотга етди.

Агар революцияга қадар шаҳримизда кўпчилик қисми ярим кустар типидаги ўнлаб майда корхоналар бўлган бўлса, унда бор-йўғи 2,5 мингга яқин ишчи ишлаган, уларнинг тайёрлаган буюми халат, арава, мақси ва шунга ўхшашлардан иборат бўлган бўлса, ҳозир шаҳримизда 400 га яқин саноат ва транспорт корхоналари мавжуд. Улар ишлаб чиқараётган ялпи маҳсулотни 1919 йилга таққосласак, юз марталаб ошганлигининг гувоҳи бўламиз.

Ўзбекистонимизда яратилаётган ва туғилаётган янги машиналарнинг учдан икки қисми, лойиҳа ҳужжатлари ва илмий янгиликларнинг тўртдан уч қисми шаҳримиз зиммасига тушади. «Ташсельмаш» заводида чиқаётган пахта териш машиналари Туркманистон ва Тожикистон, Сурия, Куба ва Бирлашган Араб Республикаси далаларида ҳам довруғ таратмоқда. Тошкентда тайёрланган тўқимачилик машиналари Иттифоқимиздагина эмас, балки Чехословакия, Польша, Венгрия ва Югославияда ҳам шуҳрат қозонди.

Тошкент корхоналарининг маҳсулоти 60 дан ортиқ хорижий элларга юбориляпти.

Куни-кеча эса, «Тошкент» трактори ишлаб чиқарилиши ўзлаштирилди.

Ҳаётимизнинг барча соҳаларида, шу жумладан, халқ маорифи соҳасида ҳам жуда катта ишлар амалга оширилди. «Туркестанские ведомости» газетаси 1919 йили ҳисоблаб чиқиб, «агар халқ маорифи мавжуд суръатларда давом этадиган бўлса, ўлкадаги саводсизликни тугатиш учун 4 минг 600 йил керак бўлади», деб ёзган эди. Улуғ Октябрь ғалабасидан кейин 52 йил ўтгач, биргина бизнинг шаҳримизда 252 та мактаб мавжуд. Бу мактабларда 240 минг бола таълим олмоқда. Бизда саводсизликка батамом барҳам берилди.

Тошкентимизнинг ҳусни-жамоли кун сайин ўзгариб боряпти. Агар революцияга қадар шаҳримиз аҳолиси 250 минг кишини ташкил этган бўлса, ҳозир олти баравар кўп аҳоли истиқомат қиляпти.

Партия ва ҳукуматимиз кўрсатмаларини ҳаётга татбиқ этишда шаҳар ва район Советининг депутатлари, доимий комиссиялар, группалар ва шаҳар активлари актив қатнашиб келмоқдалар.

Тошкент — шонли революцион ва меҳнат анъаналарини давом эттираётган жасорат, дўстлик ва қардошлик шаҳри. СССРдаги барча қардош республикалар халқларининг бирдамлиги ва қон-қондошлиги зилзиладан зарар кўрган Тошкентни қайта тиклашдаги биргаликдаги меҳнатда яна бир бор мустаҳкамланди. Ана шу дўстликнинг маҳсули сифатида, шаҳримизда қад кўтарган янги-янги кварталлар, кўчалар ва майдонларни яққол мисол қилиб келтириш мумкин.

Бугун улуғ доҳий юбилейи арафасидир. Тошкентликлар партия ишига, улуғ Ленинга бўлган муҳаббат ва садоқатларини яна бир бор намойиш этиб, умумхалқ юбилей социалистик мусобақасида актив қатнашмоқдалар. Улар юбилей топшириқларини муваффақият билан бажардилар. Қадрли Ильичнинг сиймоси туширилган «Шавкатли меҳнати учун» ленинча юбилей медалига ўн минглаб тошкентликлар ҳам муяссар бўлдилар. Кўпгина илғор коллективларга Ленин Юбилей Фахрий Ёрлиқлари топширилди.

В. И. Ленин ҳокимиятни ўз қўлига олган халқнинг туганмас ижодий кучига катта ишонч билдирган эди. Ана шу ишонч нурафшон жамият — коммунизм ғалабалари учун олға қадам босаётган миллионлаб кишиларимизни ғоят руҳлантириб турибди.

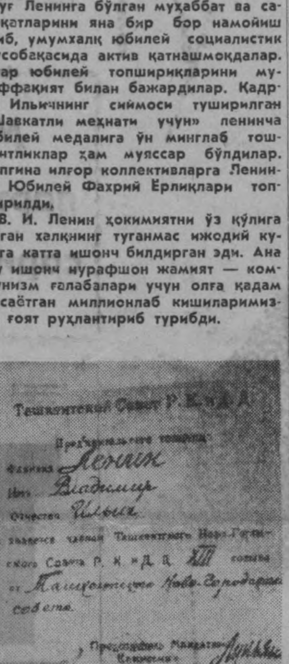

Ташкентский Совет Р. К. и Д. Д.

Фамилия Ленин

Имя Владимир

Отчество Ильич

СУРАТДА: таниқли ўзбек рассоми С. Абдуллаевнинг «Туркистонликлар Ильич ҳузурида» номли янги бадиий полотноси.

М. Нуриддинов фотоси.

ҚАРДОШЛИК ШАҲРИ

Шаҳримиз таржимаи ҳоли кескин ва ёрқин, сокин ва хотиржам воқеаларга тўлиқ. Айрим воқеаларга ўз вақтида эътибор берилмаган эди. Одамлар меҳнат қилишар, ўз бурчларини шараф билан ўташарди. Улар ўз меҳнатлари ҳақида қўшиқ ва достонлар яратилаётганидан бехабар эдилар. Мана шу меҳнатлари билан бутун бир тарих бунёд этаётганликларини билмасдилар.

Бундан бир неча йил илгари, мен таниқли революционер Султонхўжа Қосимхўжаев билан суҳбатлашиб қолдим.

Унинг олис ўтмиш ҳақидаги хотиралари эски блокнотимда қолиб кетган экан. Мана, унинг ҳикоясидан бир неча сатрлар.

Ўша пайтларда, одамлар эртадан кечгача ишлашса-да, Тошкент вокзалининг деворлари имиллаб қад кўтарар эди. Онда-сонда пудратчининг бўғилиб кичкиргани эшитилиб қоларди. У ўлгудай хасис, қабих одам эди. Ўзбек ишчиси белгиланган вақтда ўз пулини олгани борганида нафратланиб қараб турарди.

— Қани, осиёлик ёввойи, туёғингни шиқиллатиб қол-чи!..

Султонхўжа икки чақа пулини олиб, индамай бурилиб кетди. У нима учун ўзига бошқа ғишт терувчилардан кўра камроқ ҳақ берилганига тушунолмасди.

Шу пайт, малла соч йигит унинг қўлидан маҳкам қисди.

— Тўхтаб тур, Султон.

У пудратчи ўтирган тахта тўсиқ устидан мўралаб қичқирди.

— Ўғри!

Ўзининг золимлиги билан ном чиқарган пудратчи оғзини очиб қолди. Ишчилар ўртасида у худодек, подшодек обрў талаб эди. Тўсатдан бундай гап эшитганига ҳайрон қолган бўлса керак, пудратчи нима қилишини ўйлаб турганида бошқа ғишт терувчилар ҳам тахта тўсиқ ёнига ёпирилиб келишди. Келишдию, елкама-елка туриб олишди.

Революция арафасида дўстлик ана шундай бунёдга келган эди. Бу дўстликни ҳеч қандай куч йўлдан уролмади.

Октябрь революциясидан кейин, турли миллат вакиллари бирлашиб янги ҳаёт қура бошладилар. Уларнинг қувончи ҳам, ташвиши ҳам бир эди.

Халқимиз бошига тушган оғир синов йилларида бу дўстлик яна ўзини кўрсатди.

Эски блокнотда қолиб кетган яна баъзи саҳифаларни варақлайман. Унда шаҳримизнинг таниқли кишиларидан бирининг гаплари ёзилган.

Юзлаб тошкентликлар поезд кутгани чиқишган. Аммо перронда одатдаги шовқин эшитилмайди. Улар шивирлашиб гаплашади.

Сокинликни йиғи товуши бузди. Вагонлардан чақалоқларни олиб туша бошладилар. Кейин эса, кўзлари жовдираб турган уч яшар, тўрт яшар, беш яшар болаларни олиб туша бошладилар. Улар одамларга жовдираб тикилишар, чамаси ўз ота-оналари йўқлигини кўриб ҳайрон қолишарди. Булар нотаниш одамлар эди. Кексалар бошларини қуйи солиб туришар, аёллар йиғлашарди.

Қатор-қатор машиналар болаларни ортиб пойтахт етимхоналарига олиб кета бошлади.

1941 йилнинг қиши эди. Аҳвол оғир, ҳамманинг ташвиши бошидан ошиб ётибди. Лекин поездни кутишга чиққан кишилар гўдакларнинг йиғисини унутмадилар. Кўп оилаларда етим болаларни бағримизга оламиз деган қарорга келинди.

Шу кеча темирчи Шоаҳмад Шомаҳмудовнинг уйида чироқ ўчмади. Уларнинг сув қуйгандек жим-жит уйи тезда шовқин-суронга тўлиб кетди. Бу оддий ишчининг оиласида бир неча миллат болалари тарбия топганини энди бутун мамлакат билади.

Бизда дўстлик ва ўртоқлик шундай қон-қонимизга сингиб кетганки, қоқилсак, ҳар қадамда суяйдиган одам турганини биламиз. Ҳар ким томига ёққан қорни ўзи курайди, деган тушунча бутунлай йўқ бўлиб кетди.

Канаданинг Торонто шаҳридаги телевидение дикторининг хотиржам овози ҳамон қулоғимда турибди. У бир одамнинг катта йўлда ўлиб қолганлигини хабар қилар, бирон киши машинасини тўхтатиб олиб кетмаганига, ёки ақалли ўн центли тангани автоматга ташлаб, касалхонага телефон қилмаганига афсусланганини айтар эди. Одамзоднинг ақалли ўн центлик қадри йўқми?!

Эртаси куни эрталаб биз башанг кийинган одамларни, чиройли витриналар ва машиналарни кўрдик. Бу ғоят даҳшатли олам эди. Унинг олтин ниқоби остида безбетлик яшириниб ётарди.

Биз дўстлик нималигини айниқса яхши биламиз. Тошкентни дўстлик ва қардошлик шаҳри деб бежиз айтишмаган. Бу икки сўз қачон пайдо бўлган? Айтиш қийин. Балки бу сўзлар бутун ҳаётимиз давомида пайдо бўлгандир.

1966 йил апрель тонгини ҳеч ким унутмайди. Ўша куни биз кулфат билан бирга буюк мамлакатнинг меҳрибонлиги ва кўмагини ҳам ҳис қилдик. Ўша куниёқ махсус самолётда Тошкентга КПСС Марказий Комитетининг Бош секретари Л. И. Брежнев ва СССР Министрлар Советининг Раиси А. Н. Косигинлар етиб келишди.

Ватанимизнинг турли чеккаларидан ёрдам қўллари чўзилди. Мамлакатимизда ишончли дўстларимиз кўплигини шунда хис қилдик. Уларнинг сон-саноғига етиб бўлмасди. Етиб бўлмайди ҳам.

Шаҳар қаддини тиклай бошлади. Икки йилдан кейин, биз Осиё ва Африка мамлакатлари ёзувчилари симпозиумининг қатнашчиларини кутиб олдик. Албатта, уларнинг ҳаммаси зилзила бўлганини биларди. Аммо шаҳар қайта тикланганидан бехабар эди.

Ярим кечага яқин мен Чили ёзувчиси Франсиско Колуани билан кўча кездим. У ора-чора тўхтаб, кранлар учидаги чироқларга тикиларди. Ниҳоят, у шундай деди:

— Биласизми, бизда ҳам зилзила тез-тез бўлиб туради. Фақат каттиқроқ зилзиладан кейин одамлар бошпанасиз қолади. Баъзан бир умр кўчада яшашга мажбур бўлади.

Меҳмон кўчадан ўтаётганларнинг суҳбатига қулоқ солар, мен эса тушунтирардим.

— Булар украин тилида гаплашишяпти... Булар белоруслар, мана булар эса чамаси Болтиқ бўйидан келишган шекилли, Булар тожиклар.

Франсиско Колуани шаҳар нима учун шу қадар тез тикланаётганини тушунди.

Ўшандан буён бор-йўғи икки йил ўтди. Ўшанда биз ўтган майсазор ўрнида Ўзбекистон пойтахтининг энг катта кўчаси бунёд этилди. Бу кўча табаррук ном билан — Владимир Ильич номи билан аталди. Социалистик ватан халқларини бир оилага тўплаган Инсон номи билан аталди.

Борис ПАРМУЗИН.

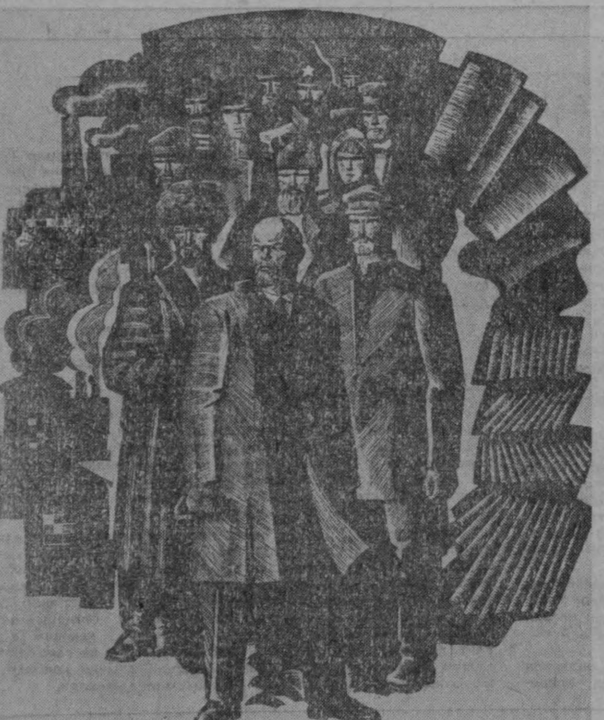

РАССОМЛАР ЛЕНИННОМАСИ

В. И. Ленин туғилган куннинг 100 йиллигига бағишланган адабиёт, санъат ва архитектура асарлари бўйича республика конкурси жюриси Қутлуғ Башаровнинг «Ленин биз билан» графика асарига юксак баҳо берди. Бу асар республика конкурсининг биринчи мукофотига сазовор бўлди. Асарнинг марказида халқ гавдаланади. Халқ Ильич бошчилигида олға, келажак сари одим ташлаб боряпти. Унда рус ва ўзбек ишчиси, колхозчи аёл, будёновча форма кийиб олган қизил армиячи кўзга яққол ташланиб туради.

Революция байроғи баҳор шамолида фабрика ва далалар бўйлаб хилпирайди. Уларнинг ҳаммаси жўшқин ва бахтиёр ҳаётимизни ўзида тўлиқ намойиш қилиб турибди. Шунинг учун ҳам Қ. Башаровнинг «Ленин биз билан» графика асари ҳар кимнинг ҳам диққатини ўзига жалб қилади.

Медаль топширилди

Куни-кеча республика матбуот тарқатувчиларининг В. И. Ленинга бағишланган юз йиллик юбилей олди йиғилиши бўлиб ўтди. Йиғилишда Ильичнинг ҳаёти ва революцион фаолияти ҳақида «Союзпечать» республика бошқармасининг бошлиғи Л. Р. Берганова доклад қилди.

Докладдан сўнг Фрунзе район партия комитетининг вакили Исматова матбуот тарқатиш соҳасида, узоқ йиллар самарали ишлаган Н. В. Орлова, Я. И. Поляк, П. В. Фролов ўртоқларга «Шавкатли меҳнати учун» юбилей медалини топширди.

Медалга сазовор бўлган бу ҳурматли онахон ва отахонларимиз ўз умрларининг 40-45 йилини матбуот тарқатишдек шарафли ишга сарфлаганлар.

Шунингдек, шаҳар «Союзпечать» ходимларидан 48 киши юбилей медали олишга сазовор бўлди. Булар орасида энг моҳир киоскачилардан Баҳром Аъзамов, Назрулла Ражабов, Фотима Мусахонова ва инструктор Абдужаббор Магдиев ўртоқлар бор.

1918 йил 12 майда Тошкент Советининг тантанали йиғилишида гулдурос қарсаклар остида собиқ Романов кўчаси Ленин номидаги кўча деб номланадиган бўлди.

АСОСИЙ

Бу кўча Марказий универмаг томидан кафтдек кўриниб туради. Юқоридан қараган киши янги Тошкент Ленин кўчасининг бутун улканлиги ва салобатини айниқса чуқур ҳис қилади. Унинг архитектура ансамбли ниҳоятда гўзал, атрофидаги кўча ва хиёбонлар бош магистрал билан уйғунлашиб кетган. В. И. Ленин Марказий музейининг филиали осмонга парвоз қилаётган оқ қуш қанотидек ярақлаб кўзга ташланади. Унинг ортида доҳий номи билан аталувчи майдон атрофидаги улкан бинолар, Ильич ҳайкали, Республика Министрлар Советининг оч кўкиш биноси, Комсомол Марказий Комитети биносининг тик қомати — ҳаммаси бутун бир ансамбл бўлиб, бир-бирига салобат бағишламоқда. Қурилаётган ўн тўққиз қаватли маъмурий бино ёнида осмонга бўй чўзган минорали кранлар кўриниб турибди. Ундан нарида эса Россия Федерациясидан келган қурувчилар — воронежлик, саратовлик, горькийлик, волгоградлик ва бошқа қардош бинокорлар бунёд этган уйлар яққол кўринади.

Ўзбекистон кўчасидан Герман Титов кўчасигача Владимир Ильич хиёбони ястаниб ётибди. Унда ўзбек чинорлари ва рус қайинлари тўнғич япроқларини ёзди. Мажнунтоллар баҳор қуёшидан нур эмиб, ерга таъзим қилди, каштанлар қуёшга қўл чўза бошлади. «Яшил гумбаз» билан қопланган миллий ансамбл тароnаси бўлган чойхона қуёш нурларида ярақлаяпти. Хиёбондаги болалар шаҳарчаси кичкинтойларни кутмоқда.

Ленин кўчаси шу баҳор айёмида, Ленин тантаналари кунларида янада гўзал бўлиб кетган. Шоирлар бу кўча ҳақида шеърлар ёзишаётгани бежиз эмас.

Шаҳарлар ҳам одамларга ўхшаб ўз характери, ўз чеҳрасига эга бўлади, дейишади. Чамаси, инсон шаҳар қураётганида унга ўз ақл-заковати, қалби, истеъдоди ва маҳоратини қўшиб меҳнат қилса керак. Шунинг учун ҳам, кўчалар худди очилган китобдек ўз мазмунини айтиб турибди. Сиз Алишер Навоий ёки Александр Пушкиннинг истаган китобини истаган саҳифасини олиб варақланг. Улардаги чуқур мазмун, фалсафий фикрлар, шоирона образлар мафтун этиб қўяди ўзига. Ўзингиз севган кўчалардан ўтиб кетаётганда худди шундай ҳолатга тушганмисиз? Қалбингиз ва хаёлингизни мафтун этувчи бундай ҳолат нима учун рўй беради?

Ленин кўчаси. Совет кишиси учун бу шунчаки гўзал кўча бўлиб қолмай, янада чуқурроқ ва каттароқ мазмунни ҳикоя қилувчи сўздир. Ленин кўчаси ҳақида ҳар биримизнинг қалбимизда ва онгимизда ўзига хос руҳ бор. Бу бизнинг улуғ доҳийга бўлган садоқатимиз, унинг ғоялари, ишлари ва маслагига фикрдошлигимиз, партия, халқ, жамият ва одамларга содиқ бўлиш, улар билан бирга нафас олиш истаги туйғусидир. Ленин қалбимизда, хаёлимиз ва меҳнатимизда. Унинг таълимоти, яъни энг катта мероси — бутун инсониятнинг олға қадам босиши учун очиб берган йўлидир.

Совет халқи Ильич васиятларига амал қилиб, коммунистик жамият яратиш йўлида планетамизнинг асосий кўчасидан бориб, ер юзидаги барча халқларга бахт йўлини кўрсатмоқда.

Бизнинг ғолибона юришимиз Қишки саройга ҳужум қилишдан бошланди. «Аврора» садолари бутун Россия бўйлаб тарқалди. Петроградга, Смольнийга, Ленинга жойларда чоризм ағдарилгани ва янги совет ҳокимияти ғалаба қозонгани ҳақида яшин тезлигида телеграммалар кела бошлади.

Лекин самодержавия осонликча мағлуб бўлиб қўя қолмади. Эски ҳокимият ўзининг уринишлари жон талвасаси эканлигини билмас, билишни истамас ҳам эди.

Т О Ш К Е Н Т

ФАН БЕШИГИ

Ҳозир уни Тошкент Давлат университети деб аташади. 1920 йили РСФСР Халқ Комиссарлари Советининг Ленин раислик қилган кенгашида эса унга Туркистон университети деб ном берилган эди. Ленин Халқ Комиссарлари Советининг университетини таъсис этиш ҳақидаги декрет лойиҳасини муҳокама қилишда актив иштирок этди ва унинг мукаммаллашган нусхасига ўзи имзо чекди.

Ўша 1920 йил 7 сентябрдан бошлаб Туркистон университети пайдо бўлди. Лекин университетнинг ҳаёти анча илгарирок бошланган эди. 19 февралда Қозон вокзалидан жўнаган поезд Туркистонга фан арбоблари, ўқув қуроллари, китоблар олиб келмоқда эди. Туркистон ўлкасида аҳолига медицина хизмати кўрсатиш ёмон аҳволда эканлигини эътиборга олиб, университет ҳузурида медицина факультетини ҳам ташкил этишга қарор қилинди.

«Ленин поезди» Тошкентга 52 кун йўл босиб яқиндагина тикланган Москва — Ўрта Осиё темир йўлидан қорли чўллар оша келди.

Университет ташкил этилган биринчи йили унда тўрт юз саксон киши ўқир эди. Хозир унверситетнинг ўн уч факультети ва тўқсон етти кафедрасида қирқдан ортиқ миллатнинг ўн тўрт минг саккиз юз ўғил-қизи билим олмоқда. Университет Ўрта Осиё фанининг бешиги бўлиб қолди. 1920 йили фақат биттагина олий ўқув юрти бор эди. Ҳозир эса, Тошкентнинг ўзида ўн олтита олий ўқув юрти бор. Медицина, политехника, қишлоқ хўжалик, ирригация ва қишлоқ хўжалигини механизациялаш инженерлари институтлари, халқ хўжалиги институти ва бошқалар университет бағрида бунёд бўлган ўқув юртларидир.

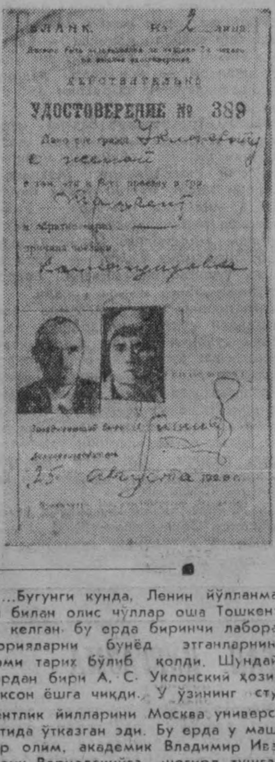

...Бугунги кунда, Ленин йўлланмаси билан олис чўллар оша Тошкентга келган бу ерда биринчи лабораторияларни бунёд этганларнинг номи тарих бўлиб қолди. Шундайлардан бири А. С. Уклонский ҳозир саксон ёшга чиқди. У ўзининг студентлик йилларини Москва университетида ўтказган эди. Бу ерда у машҳур олим, академик Владимир Иванович Вернадскийга шогирд тушган эди. Ҳозир эса у Ўзбекистон ССР Фанлар академиясининг академигидир.

Александр Сергеевич қирқ йилдан ортиқ умрини совет геологлари ва инженерлари етиштиришга бағишлади. Унинг самарали меҳнати билан Тошкент Давлат университети ва Тошкент политехника институти қошида минералогия кафедралари очилди. Шунингдек, Ўрта Осиёда энг йирик минералогия музейи ташкил топди.

Унинг шогирдлари орасида Ҳ. М. Абдуллаев, В. И. Попов, Ғ. А. Мавлонов каби академиклар, Х. Н. Боймуҳамедов, И. Х. Ҳамробоев сингари академиянинг мухбир аъзолари, С. Т. Бадалов, М. П. Баскаков каби геология-минерология фанлари докторлари бор. Унинг бевосита раҳбарлиги остида тўрт докторлик ва йигирма олти кандидатлик диссертациялари ёқланган.

Александр Сергеевич сув биохимияси, ер қатламидаги минералларнинг янги классификацияси тўғрисидаги назарияни ишлаб чиқди. Ўрта Осиёда Александр Сергеевич ижодининг амалий томонлари кенг равишда кўзга кўрина бошлади. У йигирманчи йиллардаёқ Геология Комитетининг Ўрта Осиё бўлимини очиш ташаббускорлари ва ташкилотчиларидан бири бўлди. Ўрта Осиёда минерал бойликларни топишда кўп ишлар қилди. Александр Сергеевичнинг тинимсиз меҳнати туфайли Ўрта Осиёда руда йўқ деган илгариги тушунча пуч эканлиги исботланди, бу соҳада унга шогирдлари яқиндан ёрдам бердилар.

1935-37 йилларда Александр Сергеевич томонидан ташкил қилинган Юқоричирчиқ экспедицияси Оқтош конларини текширди. Натижада, Ургутсой мармар конлари, Чимён Карамкул шиша конлари Заркент мармар конлари аниқланди. Ҳозирги пайтда, у бир қанча ярим металл конлари минералогияси, олтин конларини ўрганиш билан банд.

Улуғ Ватан уруши йилларида Александр Сергеевичнинг амалий фаолияти айниқса кенг тус олди. У деталь қуйишга ишлатиладиган қум ва бошқа минерал учун яроқли минерал хом ашёларнинг янги турларини излаб топиб, Тошкентга кўчиб келган заводларга яқиндан ёрдам берди.

Ҳамиша самарали меҳнат билан банд бўлган Александр Сергеевичнинг ташкилотчилик фаолияти диққатга сазовор. У, Ўрта Осиёда бир қанча илмий ва ишлаб чиқариш геологияси муассасасини ташкил этди. У кўплаб илмий съездлар, комиссиялар, конференцияларда иштирок этди.

Александр Сергеевичнинг юксак ташкилотчилик қобилияти, ақл-заковати, ташаббускорлиги ва ғайрати ҳамиша халқ ишига фойда келтирмоқда.

М. Р. ЕНИКЕЕВ,

В. И. Ленин номидаги Тошкент Давлат университети минерология кафедрасининг доценти.

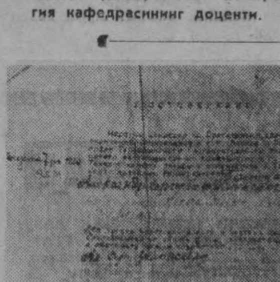

ШОНЛИ АНЪАНАЛАРНИ ДАВОМ ЭТТИРИБ

Коммунистик шанбаликлар коммунизмнинг ҳақиқатан бошланиши бўлгани учун бениҳоя қимматлидир.

11 апрель куни эрта тонгда шаҳримиз кўчаларида кўкракларига қизил боғичлар тақиб олган кўплаб кишиларни кўриш мумкин эди. Улар орасида йигит ва қизлар, эркак ва аёллар бор эди. Хар хил ёшдаги бу кишиларнинг ҳаммаси шанбаликка ошиқарди. Шу куни улар ишга, худди катта тўй ва байрамга отлангандек ошиқишарди.

Октябрь революцияси номидаги завод қучоғига эрталаб соат еттида корхонада меҳнат қиладиганлар билан бир қаторда ҳозирги кунда пенсияга чиққан заводнинг қирқ тўрт ветерани ҳам ташриф буюрди.

...1919 йилнинг сентябри. Ташвишли кунлар. Туркистонда эндигина блокада барҳам берилган пайт. Кремлдан эса Тошкент Совети ижроия комитети ва барча темир йўлчиларга қарата радиограмма олинди.

«Совет Россияси билан Совет Туркистонининг бир-бирига қўшилиши муносабати билан тезликда ҳаракат составидаги паровозларни ремонт қилиш учун бутун куч-ғайратни сарфлаш керак.

Мудофаа Совети ана шу иш учун депо ва устахоналардаги барча кучларни сафарбар этишни таклиф қилади. Революция ва Қизил Армиянинг ғалабаларидан Туркистон ва Россия иқтисодий ҳаётини янада кўтариш йўлларида фойдаланиш керак. Қизил Туркистонга салом!

Мудофаа Советининг раиси — ЛЕНИН».

Улуғ доҳийнинг бу кўрсатмаси Тошкент ишчилари қалбидан чуқур жой олди. Шаҳар касаба союзларининг умумий йиғилиши В. И. Ленин чақириғини муҳокама этиб, уни **«Қизил Тошкент Қизил Туркистон номидан марказ талаб этадиган ҳамма топшириқларни бажариш учун қасамёд қилади»** деб ишонч билдиради.

Ильичнинг радиограммасига амалий жавоб тариқасида 11 октябрда Тошкент станциясининг товар ҳовлисида ўтказилган шанбаликни мисол қилиб келтириш мумкин.

— Биз ана шу шанбаликка очнаҳор бориб, икки кун нонсиз ўтирдик, — деб эслайди Октябрь революцияси номидаги заводнинг электромонтёри Константин Тимофеевич Брикаев, — лекин биз жон говар ишладик.

Бир ҳафтадан кейин товар станциясида яна бир шанбалик ўтказилди. Унга беш юз киши чиқди.

Ана шундан бери, Тошкентда шанбаликлар доимий суратда ўтказиб келинади. Биргина 1919 йилнинг охиригача 22 марта шанбалик ўтказилди. Ишчи синфининг меҳнат кўтаринкилигига шаҳар партия комитети раҳбарлик қилди.

1920 йил янги ватанпарварлик тўлқинлари билан характерлидир. Ўша йилнинг 2 февраль куни «Эски» шаҳарда мусулмонлар катта ҳашарга чиқишди. 17 март куни эса аёлларимиз ана шундай хайрли ишга қўл уришди.

Умумроссия Биринчи май катта шанбалиги Совет мамлакати тарихига ёзилиб қолди. Бу шанбаликда Кремлда Владимир Ильич Ленин қатнашди. Тошкентдаги шанбаликда 32 минг киши иштирок этди.

18 июлдан то 7 августгача Петроградда III Интернационалнинг иккинчи конгресси бўлиб ўтди. Тошкент шаҳар партия комитети ҳамма коммунистларга, касаба союзларнинг аъзоларига ва шаҳар меҳнаткашларига хат билан мурожаат қилиб, конгресс шарафига ўтказиладиган якшанбаликда қатнашишга чақирди.

1 август куни жамоат ишларига 20 минг ташаббускор чиқди. Шундай қилиб, шаҳримиз меҳнаткашлари халқаро коммунистик ва ишчилар ҳаракати билан ўзларининг ҳамкор эканликларини изҳор этдилар.

Владимир Ильич шанбаликларга катта эътибор бериб, уларни Буюк почин, меҳнатга янгича коммунистик муносабатларнинг туғилиши, деб баҳолади.

Ўтган йили 1919 йилнинг 12 апрелидан 13 апрелга ўтар кечаси Москва—Қозон темир йўлида Москва — Сортировочная депоси большевиклари томонидан уюштирилган дастлабки коммунистик шанбалик ўтказилганига эллик йил тўлди. Ана шу шонли кунни барча совет кишилари муносиб нишонладилар. 12 апрель куни умумхалқ шанбалиги ўтказилди.

Шундан сўнг, саккиз ой ўтгач, Москвадаги «Красная Заря» трикотаж фабрикасининг коллективи матбуот саҳифаларида В. И. Лениннинг туғилган куннинг юз йиллигига бағишлаб 1970 йилнинг 11 апрелида янги шанбаликка чиқиш ташаббусини бошлаб бердилар.

Ўзбекистонда москваликларнинг ташаббусини биринчи бўлиб «Қизил тонг» фирмасининг тикувчилари қўллаб-қувватладилар. Илғор корхонанинг ишчилари, инженер-техник ходимлари ва хизматчилари ўз ички имкониятларини ҳисоблаб чиқиб Ленин юбилейигача хом ашёлардан тежаб-тергаб фойдаланиш эвазига, 11 апрель куни тежалган газламалардан 2,5 мингта пальто тикиш мумкинлигини айтдилар.

Тикувчилар тантанали митингда шаҳар ва республиканинг барча меҳнаткашларига мурожаат қилиб, уларни 11 апрелни умумхалқ меҳнат байрамига айлантириб юборишга чақирдилар. Тошкент меҳнаткашлари бу ватанпарварлик чақириғини қизғин-қўллаб қувватладилар. Ишлаб чиқариш участкаларида меҳнатни янада самарали ташкил этиш методлари қўлланила бошланди. КПСС Марказий Комитети, СССР Министрлар Совети, ВЦСПС ва ВЛКСМ Марказий Комитетининг «Ишлаб чиқариш резервларидан фойдаланишни яхшилаш ва халқ хўжалигида тежамкорликка қатъий риоя қилиш ҳақидаги» Хати, айниқса, жуда катта роль ўйнади.

Тошкентда шанбаликни ташкил этиш ва ўтказиш шаҳар штаби тузилди. Унга шаҳар партия комитети ва шаҳар ижроия комитетининг масъул ходимлари жалб этилди. Бундай штаблар пойтахтнинг ҳамма районларида ҳам ташкил этилди.

11 апрель шанбалиги байрамлардагидек ўтиб, жуда сермаҳсул меҳнат куни бўлди. Шу куни 3,5 миллион сўмликдан ортиқ турли-туман маҳсулотлар тайёрланди.

Ленин районининг меҳнаткашлари 300 минг сўмликдан ортиқ саноат маҳсулоти тайёрлашди. «Қизил тонг» фирмаси ваъдадаги 3,5 мингта пальтони тикиб берди. Октябрь революцияси номли завод меҳнаткашлари амалга оширган ишлар ҳам ҳар қанча таҳсинга сазовордир.

Шу куни Ҳамза райони 432 минг сўмлик, Куйбишев райони 824 минг сўмлик, Киров райони 361 минг сўмлик, Фрунзе райони 559 минг сўмлик маҳсулот тайёрлади.

Тошкентликлар ана шу меҳнат байрамида Ватанга 16 та пахта терадиган «Ўзбекистон» машинасини, 32 та трактор, 85 та прицеп, 775 километр кабель ва ўтказгичлар, 2 та экскаватор, 15 тонна пўлат қуйма, 3 та пахта транспортёри, 121 та холодильник ва бошқа кўплаб буюмларни совға қилдилар.

...11 апрель куни эрта тонгда шаҳримиз кўчаларида кўкракларига кичик қизил боғичлар тақиб олган кўплаб кишиларни кўриш мумкин эди. Ана шундай қизил боғич билан 1920 йили Бутунроссия коммунистик шанбалигига севимли Ильичимиз борган эди.

Н. ҒАНИХЎЖАЕВ,

Ўзбекистон КП шаҳар комитети саноат бўлимининг мудири.

В. И. Ленин музейи филиалининг залларидан бирида.

УЛУҒ САНА БЎСАҒАСИДА

ВАЪДА БАЖАРИЛДИ

Пластмасса буюмлари заводининг коллективлари коммунист Вадим Чагин бошлиқ бригада аъзоларининг номини фахр билан тилга олади. Бунинг боиси бор, албатта. Бригаданинг ҳар бир аъзоси ишлаб чиқариш топшириқларини ошириб адо этиб, барчага намуна бўляпти. Куни кеча эса улар беш йиллик топшириқни адо этишди.

— Бу бизнинг Владимир Ильич Лениннинг юз йиллик юбилейига муносиб тўёнамиздир, — дейишмоқда ишчилар. Маҳсулотларнинг сифатли тайёрланишида Н. Малахова, З. Аҳмадгалиева, М. Штофман ва бошқалар жонбозлик кўрсатишяпти.

Аҳил коллективнинг аъзолари Б. Рябов бошлиқ бригада ишчиларини мусобақага чақирганлар. Б. Рябов бригадаси ҳам мусобақада пешқадамлик қиляпти.

ЙИЛ БОШИДАН БЕРИ

Грампластинка заводида йил бошидан бери то шу кунгача амалга оширилган ишлар сарҳисоб қилиб чиқилди. Дарҳақиқат, ишлаб чиқаришда қўлга киритилган муваффақиятлар жуда қувонарлидир. Корхона коллективи шу кунгача бир ярим миллион сўмликдан ортиқ маҳсулот ишлаб чиқаришга эришди.

Завод ишчилари юбилей йили тўрт ойлик топшириғини 8 апрелдаёқ бажариб қўйган эдилар.

Ильич юбилейига бағишланган фахрли буюртма ҳам муддатидан илгари бажарилди. Доҳийнинг революция ва халқ тўғрисидаги нутқлари, Н. К. Крупская ва биринчи совет халқ комиссарларининг Владимир Ильич ҳақидаги хотиралари, совет ёзувчиларининг Ильичга бағишланган ҳикоялари ёзилган уч юз мингта пластинка муддатидан илгари тайёрланди.

Коммунизм куртаклари

1919 йил 8 сентябрь Тошкент шаҳар партия ташкилотининг қароридан:

«Халқ маорифи бўлимида шаҳардаги ҳамма районларнинг кичик коммунарлари учун уйлар ташкил этиш масаласи кўтарилсин. Токи хизматда бўлган аёллар ўз болаларини ана шундай уйларга жойлаштира олсинлар».

Коммунистик партия ва ҳукуматимиз болаларимизни тарбиялаш ва уларнинг келажаги ҳақида буюк ғамхўрлик қилиб келмоқда. Совет ҳокимиятининг тонготаридаёқ — мамлакатимизда вайронгарчилик бўлиб ётган бир пайтда жуда кўплаб давлат аҳамиятига эга бўлган масалаларни ҳал қилиш пайтида ҳам болаларимизга ғамхўрлик асло унутилмаган. Партиянинг VIII съездида тасдиқланган 1919 йилдаги РКП (б) Программасида ҳам энг муҳим вазифалардан бири, мактабгача бўлган муассасалар тармоқларини вужудга келтириш — жамоат тарбиясини яхшилаш мақсадида ясли ва болалар боғчаларини ташкил этиш гапирилган.

В. И. Ленин болалар боғча-яслиларини «Коммунизм куртаклари» деб атаганди. У фарзандларимизнинг келажаги ҳақида ва уларнинг соғлом бўлиб ўсиши ҳақида жуда катта ғамхўрлик қилган эди.

Октябрь революциясига қадар Туркистон ўлкасида болалар муассасаси бўлган эмас. Чор ҳукумати ўз қўл остидаги колонияни қоронғу ва зимистон бўлиши, халқнинг бойларга тобе бўлиб, уларга хизмат қилиши йўлида ҳеч нарсадан қайтмас эди.

Тошкентда мактабгача муассасаларнинг бунёд этилишига ҳисса қўшган биринчи жонкуярлардан бири Екатерина Алексеевна Палагина ва Ҳосият Эрматовадир. Бу икки аёл Ленин ва Октябрь районларидаги 11 ва 12-болалар боғчаларига мудиралик қилишган. Меҳри дарё бу опахонлар ҳақида ҳар қанча гапирса арзийди.

1918 йили Тошкентда бор-йўғи тўртта болалар боғчаси бор эди. Ҳозир эса шаҳримизда 500 та мактабгача болалар муассасаси бор. Унда етмиш мингдан ортиқ эркатой тарбияланмоқда.

Шаҳримиз бошига зилзила туфайли оғир кунлар тушганда ҳам, ҳеч ким болаларни унутмади. Янги Тошкентни бунёд этишга ошиққан қурувчиларимиз уй-жой бинолари барпо этиш билан бир вақтда, янгидан-янги ясли ва боғчалар ҳам қурдилар. Уларнинг кучи билан 6 минг 640 ўринли 25 та мактабгача болалар муассасаси қурилди. Москва ва Ленинград, Харьков ва Рига, Саратов ва Воронеж ҳамда бошқа шаҳарларнинг вакиллари ажойиб болалар боғча ва яслилари қуриб бердилар. Бу йил 4 минг 340 ўринга эга бўлган 16 та мактабгача болалар муассасаси қурилиши кўзда тутилган.

Р. КОСИХ,

Тошкент шаҳар халқ маорифи бўлими мудирининг ўринбосари.

КЎЧА РЕПОРТАЖ

...Буюк князь Николай Романовнинг қабулгоҳида (унинг қабулгоҳи революциядан илгариги Тошкентнинг шоҳ Романов номи билан аталувчи асосий кўчасида жойлашган эди) Советларга қарши иғво уюштирилмоқда эди. Меҳмонхонадан фақат французчагина эмас, инглизча сўзлар ҳам эшитилиб турар эди.

Машҳаддан Англия консули полковник Грей келган. Романовлар шу топда Россияни кўтара савдо қилиб, сотиб юборишга тайёр эди. Негаки, бу пайтда суҳбат Ватан ҳақида эмас, балки подшо оилаларининг миллионларча давлати ва ҳокимият ҳақида борарди.

Лекин халқ ўз тақдирини ўзгача белгилади. 1917 йил октябрь ойида Романов кўчаси бўйлаб лоларанг алвон ва транспарантлар оқими ўта бошлади. Инқилобий руҳдаги намойишчилар сафи тизилди. Улар ўртасида «Йўқолсин самодержавия!», «Йўқолсин капитализм!», «Яшасин Советлар!» деган хитоблар эшитилиб қолар эди.

Шу кунларда, Ленин **«Ўртоқ ишчилар, солдатлар, деҳқонлар, барча меҳнаткашлар! Ҳокимиятни ўз Советларингизнинг қўлига олингиз!»** деб чақирмоқда эди.

Туркистон АССРнинг тузилиши улкан тарихий аҳамиятга эга бўлди. Ленин 1918 йил апрель ойида совет Туркистони ўлкасининг V Советлар съездини қутлаб, унинг адресига қуйидаги телеграммани юборди: **«Ўртоқлар, шунга амин бўлингларки, Халқ Комиссарлари Совети Сизнинг ўлкангиздаги советлар бошчилигидаги автономияни қўллаб-қувватлайди».**

Владимир Ильич собиқ чор Россиясининг узоқ бурчакларида Советларнинг вужудга келишида ёш совет давлати миллий сиёсатининг куртакларини кўрган эди. У миллатларнинг ихтиёрий бирлашувини қутлаган ва бу бирлашув ниҳоятда эркинлик билан амалга оширилиши лозимлигини уқтирарди.

Ленин кўчаси 1918 йил май байрамининг қувонч ва тантаналарини яхши эслайди. Ўшанда Тошкент Советининг қарорига биноан, бу кўчага янги ном — Ленин номи берилган эди.

Мирзачўлни ободонлаштиришга 50 миллион сўм ажратилиши ҳақида Ленин декрети чиқди. Бу ҳужжатни амалга оширишга киришган ҳамда бу ҳақда ҳужжатлар ишлаб чиққан водхоз ташкилотининг биноси ҳам шу кўчада жойлашган эди.

Тошкентликлар Туркистонда биринчи университетни очиш ва ўзбек йигит-қизларига билим масканини яратиш учун келган йигирма рус олими мана шу ерда тантана билан кутиб олинган эди.

Тошкент контрреволюцияга қарши курашда кўрсатган жасорати учун Қизил Байроқ ордени билан мукофотланганда ҳам шу кўчада байрам бўлган эди.

Ҳиндистон билан Покистон ўртасида дўстликни тикловчи Тошкент декларациясига имзо чекилишига ҳам ўзинг гувоҳсан, Ленин кўчаси! Осиё ва Африка мамлакатлари ёзувчи ҳамда киночиларининг конференцияси ҳам ёдингда!

1966 йил, 26 апрель. Сен ўша серташвиш куннинг ҳаяжон ва кулфатларини яхши эслайсан. Тонготар зилзиласидан кейин бир неча соат ўтмасданоқ, ҳаёт ўз йўлида давом этаверди. Трамвай ва автобуслар ҳам қатнади, одамлар кўксингдан дадил юриб ўтди, одатдаги иш куни бошланди. Шу куни Тошкентга КПСС Марказий Комитетининг Бош секретари Леонид Ильич Брежнев ва СССР Министрлар Советининг раиси Алексей Николаевич Косигин келишди. Биз бутун мамлакат ёрдам қўлини чўзаётганини кўрдик.

Мана, бугун ўша умид ва ишончларимизнинг натижаси кўриниб турибди. Сенинг кўксингда қад кўтарган Владимир Ильич Ленин Марказий музейининг филиали шаҳримизнинг фахри бўлиб қолди. Ленин мемориалини бутун мамлакат қурди. Москва тошни қайта ишлаш заводи музейга силлиқ мармар ва гранит юборди. Фил суягига ўхшаш материаллар Озарбайжондан келди. Ғазалкент ва Тошкент мармар заводлари ўн тўрт минг квадрат метр силлиқланган мармар ва гранит тақдим этишди. «Главташкентстрой»га қарашли ишлаб чиқариш корхоналари, 1-темир-бетон буюмлари заводи энг мураккаб буюртма — мармар панжараларини ишлаб беришди. Кўпгина материаллар социалистик мамлакатлардан келтирилди. Венгрия телевизион аппаратлар, Чехословакия ойна тақдим этди. Қурилишда турли миллат вакиллари қатори болгар ишчилари ҳам хизмат қилишди.

Музейни бунёд этишдек шарафли вазифа «11-Висотстрой» трестининг 69 қурилиш бошқармаси, «Сибстальконструкция» тресті «Узэлектропроммонтаж» трестининг Тошкентдаги биринчи бошқармаси «Таштрансспецстрой» трестининг 68-қурилиш бошқармаси, «Отделстрой» трестининг 20 ва 28 қурилиш бошқармалари, «Промвентелация» бошқармаси ва бошқа бинокорлар зиммасига тушди.

...Ленин кўчаси, сенинг ўтмишинг унутилмас воқеаларга бой. Бугунги кунинг гўзал ва улуғвор. Эртанги кунинг эса бундан ҳам гўзал ва улуғвор бўлади.

М. КУЗОВЕНКО,
В. КАРПЕНКО.

Аппассионата.

Рассом К. П. Чепраков асари.

ЛЕНИН ВА ТОШКЕНТ

«Туркистон хотин-қизлари В. И. Ленин қабулида»— рассом Л. Абдуллаев ўз асарини ана шундай деб атади.
И. Глауберзон ва В. Сироткин фотоси.

ЮБИЛЕЙ КОНКУРСЛАРИ

БУГУН

В. И. Ленин номидаги Давлат университетида доҳий юбилейига бағишланган конкурслар тамом бўлди. Студентлар ижтимоий фанлар, ВЛКСМ тарихи ва халқаро коммунистик ҳаракат темаларида ёзган илмий докладлари билан уч турда беллашдилар. Биринчи тур факультетлараро ўтказилди.

Энг яхши деб баҳоланган илмий ишлар тақдирланди. Юбилей конкурсларида олти юз етмиш беш студент ўзаро куч синашди.

ЯШНАГАН ЎЛКА

«...Суғориш ҳаммадан ҳам зарур ва у ўлкани ҳаммадан ҳам кўп яшнатади.»

Ўша пайтда ғоят улкан бўлган Ўрта Осиёни суғоришни кўзда тутувчи сув хўжалиги программасини амалга оширилиши В. И. Лениннинг «Туркистонда суғориш ишлари ва бу ишларни ташкил қилиш учун эллик миллион сўм ажратиш ҳақидаги» Декретидан сўнг бошланган.

Бу программани ҳаётга татбиқ қилиш учун ихтисослашган сув хўжалиги лойиҳа-қидирув ва эксплуатация ташкилотлари, олий ва ўрта ўқув юртлари, илмий-текшириш институтлари ва тажриба станциялари ташкил қилина бошланди.

Суғоришни ривожлантириш йўлида жуда кўп ишлар амалга оширилди. Суғориладиган ерлар майдони революциягача бўлган 3,9 миллион гектардан 10 миллион гектарга етказилди, суғориш янги техника асосига эга бўлди. Суғориладиган деҳқончиликни ривожлантириш ҳисобига йирик халқ хўжалиги проблемаси ҳал қилинди, — мамлакатимизнинг пахта мустақиллигига эришилди. Пахта ишлаб чиқариш 1913 йилдаги 744 минг тоннадан 1969 йилда 6 миллион тоннага етказилди ёки тўққиз марта кўпайди. Фақат Ўзбекистоннинг ўзида ўтган йили 4 миллион тонна пахта етиштирилди.

Ленин «Бизга хаёлдаги кенг планлар эмас, балки техника билан мустаҳкамланган, илмий асосланган планлар керак» деган эди. Худди шунинг учун ҳам КПСС Марказий Комитетининг 1968 йил май Пленумида қабул қилинган қарорлар ғоят реалдир. Бу қарор мамлакатимизда мелиоратив ишларнинг кенг программасини амалга оширишни назарда тутади.

САНИИРИ олимлари ҳаёт олдинга сурган вазифаларни амалга ошириб, гидромелиорация фани ютуқларини ишлаб чиқаришга жорий қилишга ёрдам беряптилар.

Сув хўжалиги ишларини ташкил қилиш ва механизациялаш бўйича бетон ва темирбетондан қуриладиган сув иншоотлари қурилишининг технологияси ишлаб чиқилди, сув хўжалиги қурилиши ва ер ишларининг асосий хилларини комплекс механизациялашнинг типовой схемалари ишлаб чиқилди.

Институт мунтазам илмий-текшириш ишлари олиб бориб, ишлаб чиқариш ташкилотларининг буюртмаларини бажаради. Масалан, 1969 йилда коллективимиз беш юз олтмиш минг сўмлик эллик бешта иш бажарди.

Институтнинг ихтирочилари ва рационализаторлари фақат 1969 йилнинг ўзида СССР Министрлар Совети қошидаги ихтирочилик ва кашфиёт ишлари Комитетига йигирма битта заявка юбордилар. Шулардан ўнтасига авторлик гувоҳномалари берилди. Ихтиролардан бирига Ҳиндистондан патент олинди. Шунингдек, АҚШ ва Покистондан ҳам патентлар олиш кутилмоқда.

Ҳозир бизнинг олдимизда назарий-экспериментал текширишни янада ривожлантириш ва уларнинг натижасини сув хўжалиги, лойиҳалаш, қурилиш ва эксплуатация ташкилотлари фаолиятида кенг жорий қилиш вазифаси турибди.

Ф. Н. НАЖИМОВ,
В. Д. Журин номидаги САНИИРИ директори.

КОММУНИСТЛАР

РАССОМ В. А. Фадеев ўзининг янги асарини ватанимизга, Совет ҳукуматига, буюк Ленин васиятларига содиқ бўлган кишиларга — коммунистларга бағишлади.

«Коммунистлар, олға!» — бу чақириқ ҳамиша ва ҳамма ерда барча

мамлакатлардаги, қитъалардаги давримизнинг энг илғор кишиларини тинчлик учун курашчиларнинг биринчи сафига чорлар эди.

Триптихнинг асосий қисми революциянинг ва барча жаҳон меҳнаткашларининг гениал доҳийси — Владимир Ильич Ленин ва унинг энг яқин сафдошлари — жанговар ленинча большевикларнинг образини акс эттиради.

Рассом Туркистонда бахтли келажак учун революцион кураш даврларидан бирини айниқса, илиқ ва ҳаққоний тасвирлайди. Меҳнатдан қўллари қадоқ бўлган ўзбек йигити оҳиста милтиқни олмоқда. Унинг дўстлари рус ишчиларининг юзларида ҳам жиддийлик. Меҳнаткашларнинг бирдамлик рамзи — Ўроқ ва Болға туширилган Қизил Байроқ уларнинг юзига шуъла сочади.

Триптихнинг учинчи асарида революциядан сўнгги йилларнинг дастлабки қувончли ҳамда драматик воқеалари акс эттирилган. Бутуниттифоқ оқсоқоли М. И. Калининнинг қўлида йиртилган паранжи. Биринчи марта юзларидан чачвонларини ирғитаётган ўзбек аёлларининг ҳаракати ҳали дадил эмас. Аммо уларнинг узоқ-узоқларга тикилган кўзларида жасорат сезилади. Улар ёруғ йўлдан ҳеч қачон қайтмайдилар.

В. А. Фадеевнинг бу ишини томошабинлар Тошкентдаги В. И. Ленин мемориал музейининг залларида кўришлари мумкин.

ЭНГ ЙИРИК ТЕМИР ЙЎЛ УЗЕЛИ

«...Катта линия—Оренбург—Тошкент йўлини қуришга қарор қилинди...»

Ҳозирги Урта Осиё магистрали қурилишининг ўзига хос тарихи бор. Темир йўл асосан 1880 йилларда Красноводск — Самарқанд трассасида ҳарбий идора томонидан қурила бошланди. 1888 йилда Красноводскдан Самарқандгача бўлган участка битказилди. Закаспий ҳарбий темир йўлининг сўнгги — Самарқанддан Тошкентгача бўлган участкаси 1890 йили битди.

В. И. Лениннинг 1901 йил август ойида ёзилган «Кризис сабоқлари» мақоласида айтилганидек, бу магистрал капиталга Урта Осиёни очиб берди... Темир йўл Урта Осиёни босиб олишга уринаётган Англия босқинчилик сиёсатига қарши катта стратегик аҳамиятга эга эди.

Янги қурилган йўлда ташиладиган асосий юк пахта эди. Йўл битказилган йилиёқ 24.326 тонна пахта ташиб кетилди. Россиядан Ўрта Осиёга ёғоч, қанд, дон, чўян, пўлат ва бошқа нарсалар олиб келина бошланди. Шунга қарамай, йўлнинг техник аҳволи ёмон эди. Ўша пайтда Россия саноати капиталистик мамлакатлар саноатидан анча орқада эди.

Маҳаллий темир йўлчилар Тошкент саноат корхоналари ишчилари ўртасида биринчилар қатори революция йўлига ўтдилар ва Туркистонда Совет ҳокимиятини ўрнатиш учун актив курашдилар.

Тарих революция жангларининг актив курашчилари номига гувоҳ. А. Першин, Д. Манжара, В. Ляпин, Н. Шумилов, В. Синякин, Т. Паршин ва бошқа кўплаб темир йўлчилар бор.

Тошкент темир йўлчилари 1919 йил январь ойидаги осиповчилар қўзғолонини бостиришда катта роль ўйнадилар.

Владимир Ильич Ленин Урта Осиёдаги аҳволни диққат билан кузатиб борар ва марказдан узилиб қолган Совет Туркистонига ердам уюштирар эди. Темир йўлчилар гражданлар урушининг оғир йилларида қўлга қурол олиб, Совет ҳокимияти душманларига қарши курашдилар.

Тошкент темир йўлчилари инқилоб анъаналарини сақлаб қолдилар ва кўпайтирдилар.

Ҳозирги кунда, темир йўл транспорти кескин ривожланиб бораётган бир пайтда, Тошкент темир йўл узелида урушдан кейинги йилларда рўй берган ўзгаришлар яққол кўзга ташланади. Катта Шумилов станцияси қайтадан қурилди. Бу станция кун сайин ўсиб бораётган саноат корхоналарига — шаҳримизнинг шимолий зонасидаги корхоналарга яхши хизмат қилмоқда.

Шаҳарнинг шимолий-ғарб саноат районига хизмат қилиш учун Қизилтўқимачи, шунингдек, генерал Раҳимов номидаги станциялар бунёд этилган. Шаҳар жанубида Ҳамза номидаги станция ишга тушган. Яқин икки-уч йил ичида Сергели юк ташиш станцияси тўла такомиллаштирилади.

Ўрта Осиё магистралининг бош узели бўлган Тошкент темир йўл бўлинмаси ленинча индустрлаштириш сиёсатига амал қилинган ҳолда тубдан техникавий жиҳозланди. Тепловоз депоси локомотивлардан фойдаланиш, уларни ремонт қилиш ишларида намуна бўляпти. Бўлинмада икки секцияли, соатига юз километрдан тезроқ юрадиган қудратли янги «2ТЭЮЛ» тепловозларида юк ташишга кўчилди.

Илгари, ҳар бир состав Москвага беш кеча-кундузда етиб борар эди. Ҳозирчи? Тошкент вокзали перрони ёнига келсангиз, замонавий «Ўзбекистон» поездини кўрасиз. Бу поезд Москвага икки суткада етиб боради.

Тошкент атрофига қатновчи поездлар шаҳарликларнинг ҳам, унинг атрофида яшовчиларнинг ҳам талабига жавоб беролмай қолди. Уларнинг тезлиги етарли эмас. Бўстонлиқ районида курорт зонаси барпо этиладиган вақт яқинлашмоқда. Шунинг учун, бу йил электричкалар изини қуришга киришилди. Шаҳар атрофи поездлари босқичма-босқич электрлаштирилади. 1971 йил охирида Тошкент —Янгийўл ўртасида электричка қатнайди. Сўнг эса Сирдарёгача, ундан кейин Ховос станциясигача боради. 1972 йилдан Салор — Хўжакент линиясини электрлаштиришга киришилади.

Бу йил дастлабки электропоездлар келади.

Ўрта Осиё темир йўли Тошкент бўлимининг коллективи В. И. Ленин туғилган куннинг 100 йиллиги муносабати билан олинган социалистик мажбуриятини шараф билан бажарди. Байрам арафасида бўлимга Ўзбекистон КП Марказий Комитети, ЎзССР Олий Совети Президиуми, Республика Министрлар Совети ва Узсовпрофнинг Ленин юбилейи Фахрий Ёрлиғи топширилди. Бўлимнинг ўнлаб ишлаб чиқариш илғорлари «Шавкатли меҳнати учун» юбилей медали билан мукофотланди.

Бўлимимиз коллективи шонли меҳнат ва революция анъаналарига содиқ қолиб, беш йиллик планни шараф билан бажаради ва Ўзбекистон пойтахти экономикасини ҳамда маданиятини ривожлантиришга ўз ҳиссасини қўшади.

И. ШОАБДУРАҲИМОВ,
Ўрта Осиё темир йўли Тошкент бўлимининг бошлиғи.

Халқ меҳри

Ўрта Осиё халқларининг жаҳон пролетариати доҳийсига бўлган меҳр-муҳаббати чексиздир. Феодаллар, буржуазия ва чоризм зулмидан эзилган халқ РСФСР Халқ Комиссарлари Советининг «Россия ва Шарқ барча меҳнаткаш мусулмонларига» мурожаатини зўр қувонч — билан қарши олди. Бу мурожаатга В. И. Ленин имзо чеккан эди.

Ўрта Осиёнинг эзилган халқлари ўз тақдирининг ўзгаришида, бахтли ҳаётида В. И. Ленин, Коммунистик партия ва Совет ҳукуматининг оталарча ғамхўрлигини кўрадилар.

Ўзбекистон КП область комитети партия архивида Россия Коммунистик партияси Тошкент ташкилоти коммунистларидан Ленин номига 1920 йил апрель ойида ёзилган телеграмма сақланади. Телеграммада Россия Компартияси Тошкент ташкилоти муҳим кундалик масалаларни муҳокама қилишга йиғилиб, Лениннинг пролетар революцияси ўтмиши ва ҳозирги пайтдаги хизмати ҳамда бу хизматнинг аҳамияти ҳақидаги хотираларни тўплашга киришганлиги баён этилади.

Совет Иттифоқи Коммунистик партияси Тошкент ташкилотининг коммунистлари Ленинга берган ваъдаларини шараф билан бажардилар. Улар Туркистонда ва Ўзбекистонда Совет ҳокимиятини мустаҳкамлаш учун курашнинг олдинги сафларида бордилар.

Архивда В. И. Лениннинг Тошкент уезди Советларининг XI съездига фахрий раис қилиб сайланганлиги ҳақидаги телеграмма ҳам бор. Бу съезд 1922 йил, 9—11 ноябрда бўлиб ўтган эди. Унда йигирма саккиз волостдан бир юз саксон бир киши қатнашган. Съезд ўша пайтдаги энг муҳим вазифани — босмачиларни тугатиш, халқ маорифи ва бошқа масалаларни муҳокама қилган эди.

Делегатларнинг Ленинга юборган телеграммасида шундай дейилади: «Москва, Кремль, ўртоқ Ленинга. Советларнинг фақат ишчи ва деҳқон оммасидан ташкил топган XI Тошкент уезд съезди Сизнинг соғайганлигингиз ва мазлум халқлар Жаҳон Кемасини бошқаришга ўтганлигингизни эшитиб Сизни бир овоздан съезднинг фахрий раиси қилиб сайлади ва Сизнинг қиёфангизда бутун жаҳон пролетариати ҳамда эзилган Шарқ халқларини қутлайди».

А. АБДУҚОДИРОВ,
Ўзбекистон КП Тошкент область комитети партия архивининг мудири.

Х. ТУРДИЕВ,
Партия архивининг илмий ходими.

ДОҲИЙГА БАҒИШЛАНГАН КЎРГАЗМА

БУГУН

Ю. Гагарин номли Тўқимачилар маданият саройида В. И. Ленин юбилейига бағишланган тасвирий ҳамда амалий санъат кўргазмаси очилди.

Кўргазма экспонатларида тўқимачи-ҳаваскор санъаткорларнинг рассомлик, ҳайкалтарошлик, архитекторлик ҳамда чиройли қилиб ишланган ҳар хил идиш асбоблари намойиш қилинмоқда.

Тошкентлик рассом Ғ. Абдураҳмонов В. И. Ленин юбилейи арафасида «Қизил майдонда» картинасини ниҳоясига етказди.
СУРАТДА: картина фрагменти.
О. Апухтин фотоси.

Редактор
С. М. КАРОМАТОВ.

Реклама ва эълонлар

В. И. ЛЕНИН ТУҒИЛГАН КУННИНГ 100 ЙИЛЛИГИГА БАҒИШЛАНАДИ

СССР ХАЛҚЛАРИ САНЪАТИ БАЙРАМИ

«ЎЗБЕККОНЦЕРТ»

СВЕРДЛОВ НОМЛИ КОНЦЕРТ ЗАЛИДА
21, 22 апрель кеч соат 8 да
«БЕРЕЗКА» ДАВЛАТ ХОРЕОГРАФИК АНСАМБЛИ
(110 кишидан иборат)
Ансамблнинг бадиий раҳбари — СССР халқ артисти Н. НАДЕЖДИНА.

ТИКУВЧИЛАР МАДАНИЯТ УЙИДА
21 апрель кеч соат 8 да
БЕЛОРУССИЯ ССР ДАВЛАТ ХАЛҚ ХОРИ
Бадиий раҳбар — СССР халқ артисти Г. И. ЦИТОВИЧ.
ПРОГРАММАДА: СССР халқларининг ашула, музика ва рақслари.

Кассалар кундуз соат 2 дан, район кассалари эрталаб соат 11 дан очиқ. Коллектив бўлиб кўриш учун заявкалар қабул қилинади.

ТЕАТР

НАВОИЙ НОМЛИ ЎЗБЕК ДАВЛАТ АКАДЕМИК КАТТА ТЕАТРИДА — 21|IV да **Ойжамол**, 23|IV да **Тўй кунида**, 24|IV да **Корсар**.

ҲАМЗА НОМЛИ ЎЗБЕК ДАВЛАТ АКАДЕМИК ДРАМА ТЕАТРИДА—21|IV да **Олтинчи июль**, 22, 23|IV да **Йўлчи юлдуз**.

МУҚИМИЙ НОМЛИ ЎЗБЕК ДАВЛАТ МУЗИКАЛИ ТЕАТРИДА — 22|IV да **Бахт тўйи**, 23|IV да **Ёшликда берган кўнгил**, 24|VI да **Қизбулоқ**.

ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ЦИРКИДА — **Лилипутлар иштирокида дунёда ягона джаз — оркестр гастроллари**.

Кино

21 АПРЕЛДА

Кремль курантлари —«ЧАЙКА», «СПУТНИК», «ДРУЖБА», «ТОШКЕНТ СОВЕТИНИНГ 50 ЙИЛЛИГИ», «МОСКВА» (кечқурун).

Ушанинг қаллиғиман (кеч 6,20 минутда), **Биз Кронштатданмиз** (кечқурун) НАВОИЙ номли.

Совет Иттифоқи элчиси — «ЎЗБЕКИСТОН 25 ЙИЛЛИГИ» (кечқурун).

Муҳаббатнома (2 серия) — САНЪАТ САРОЙИ (кеч 8 яримда).

Ун уч терак кўчаси — «ЎЗБЕКИСТОН», «КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ» (кечқурун).

22 АПРЕЛДА

Кремль курантлари — «МОСКВА», «ЧАЙКА», «СПУТНИК», «ДРУЖБА», «ТОШКЕНТ СОВЕТИНИНГ 50 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечқурун).

Кўл бўйида (2 серия)—«ЎЗБЕКИСТОН», «ВОСТОК» (кундуз ва кечқурун).

Биз Кронштатданмиз — НАВОИЙ номли (кундуз ва кечқурун), «КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ» (эрталаб соат 10, кундуз 2 да).

Совет Иттифоқи элчиси — «ЎЗБЕКИСТОН 25 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечқурун).

Хавфли гастроллар — «КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ» (кундуз соат 12, 4, кеч 6, 8 ва 9,45 минутда).

ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ЦИРКИДА
лилипутлар иштирокида
ДУНЁДА ЯГОНА ДЖАЗ-ОРКЕСТР ГАСТРОЛЛАРИ

Постановкачи — РСФСРда хизмат кўрсатган маданият ходими М. Качуринер.

Цирк программасида ҳар хил номерлар томошаси бўлади.

Томошалар кеч соат 8 да бошланади.

Шанба куни икки марта — кундузи соат 3 да ва кеч соат 8 да.

Якшанба куни уч марта томошалар кўрсатилади: эрталаб соат 12 да, кундуз соат 3 да, кеч соат 8 да.

Касса эрталаб соат 11 дан очиқ.

Тошкент оқшоми 4 бет.
21 АПРЕЛЬ, 1970 й.

«Вечерний Ташкент» орган Ташкентского горкома КП Узбекистана и Ташгорсовета

БИЗНИНГ АДРЕС: Тошкент шаҳар, Дзержинский кўчаси, 15-уй. Редакция телефонлари: Коммутатор—33-02-49 дан 33-02-58 гача, редактор ўринбосарлари 33-29-33, 33-29-09, масъул секретарлар—33-27-22, партия, совет ва касаба союз ташкилотлари, шаҳар хўжалиги бўлимлари, 33-29-42, адабиёт, санъат ва маданият бўлимлари—33-29-55, хатлар ва оммавий ишлар—33-27-70, фан ва олий ўқув юртлари, иллюстрация бўлимлари—33-27-57, саноат, транспорт ва қурилиш бўлимлари—33-27-03, ахборот бўлими—33-28-95 эълонлар бўлими — 33-81-42.

Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитети нашриётининг босмахонаси Тошкент шаҳри.

ИНДЕКС 64579. НАШР 2783 Р—00439